

مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً

ابوهريره رضى الله عنه از پیامبر صلى الله عليه وسلم روایت می کند که فرمودند: «مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةِ عِمِّيَّةٍ، يَعْصِبُ لِعَصْبَةٍ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصَبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصَبَةً، فَقُتِلَ، فَقِتْلُهُ جَاهِلِيَّةٌ، وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي، يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَخَاشَى مِنْ مُؤْمِنِهَا، وَلَا يَفِي لِيْذِي عَهْدٍ عَهْدَهُ، فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ». «هر که از اطاعت [حاکم] خارج شد، و خود را از جماعت [مسلمانان] جدا ساخت و [در این حالت] مُرد، مرگ او مرگ جاهلی است، و هر که تحت پرچم مجهولی برای تعصب ایل و تبار یا دعوت به سوی ایل و تبار یا نصرت ایل و تبار جنگید و کشته شد، کشته شدنش جاهلی است (در مسیر جاهلیت مرده است)، و هر کسی بر امتم قیام کند و نیکوکار و بدکار را بزند، و بین مؤمنان (نیکوکار و بدکار) استثناء قائل نشد و به صاحب عهد و پیمان وفا نکرد، او از من نیست و من از او نیستم».

[صحیح] [مسلم روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم بیان نموده که هر که از طاعت والیان امر سر باز زند، و از جماعت مسلمانان که بر بیعت با امامی اتفاق کرده اند خارج شد، و بر این حالت جدایی و عدم طاعت مرد، به مرگ اهل جاهلیت مرده است که از امیری اطاعت نمی کردند و به یک گروه واحد نمی پیوستند بلکه فرقه فرقه و گروه گروه بودند و علیه هم می جنگیدند. پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر داده اند که هر کس زیر پرچمی بجنگد، که در آن وجه حق از باطل مشخص نیست، و صرفاً برای تعصب قوم یا قبیله با آنان همراه شده، نه برای یاری دین و حق، و در نتیجه بدون بصیرت و علم، و صرفاً از روی تعصب بجنگد و در همین حال بمیرد، همانند کشته شدن جاهلیت جان باخته است. و کسی که علیه امت محمد صلی الله علیه وسلم خارج شود و نیک و بد آن را بزند و برایش مهم نباشد که چه می کند، و از عقوبت کشتن مؤمنان این امت نترسد، و به کافرانی که پیمان دارند توجه نکند، و به عهد والیان امر اهمیت ندهد و آن را زیر پا نماید، این از گناهان کبیره است و کسی که چنین کند مستحق وعید شدید است.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/58218>

